

הַקִּינָה הַזֹּאת יִסְדָּד ר' אֱלֶעָזָר הַקָּלִיר כַּחֲתוּם בַּסּוּפָה, מִתְחַלֶּת בַּחֹת סִגְיָן
לְפִי שֶׁהָיָה תַּשְׁלוּם הַקְּרוֹנוֹת אֲבִיךָ בַּיּוֹם שְׁמוֹנִים בְּנֵי אֲשֶׁכְנוּ אֶחָד סוּמָה
בַּסִּגְיָן, חָלַף שְׁהַקְדִּים לְכָל חוֹת וְחוֹת הַתִּיבָה הַרְאֵנוּהָ מַשְׁמוֹת הַשְּׁמוֹקִים
שֶׁנִּסְיָף חִיבָה, וְכָל חֲרוֹץ מַסִּים בַּשְּׁמוֹק אֶחָד מִחַ' שְׁמוֹקִים אֲחֵרוֹנִים שֶׁנֶּאֱמָר
רַחֲמֵנוּ עַל חִיבָה, וְנִקְוֶה בְּכָל זֶה נִידָךְ כִּי כָל הַקִּינוֹת הֵלְלוּ עַד אֲרוֹץ
הַלְבָּנוֹן כּוֹלֵם יִסְדָּס אֱלֶעָזָר הַקָּלִיר.

א שְׁבַת סוּרוֹ מְגִי שְׁמֹעוֹנִי עוֹכְרִי. סְחִי וּמָאוֹם הַשִּׁימוֹנִי
בְּעֶדְרֵי חֲבָרִי. סְבוֹתָה מִשְׁפָּן מִסְכּוֹת דְּבָרִי. סְבוֹתָה
וְהַבְלָגוֹ גְּבוּרִי. סְפָקוֹ כְּפֻמְעָרוֹ אֲבָרִי. פְּסָלָה כָּל־אֲבִירִי:
נִפְלָה, עוֹדִינָה בְּצוֹל דְּבוּיָה. עֵינִי חֲבָתָה לַחֲזוֹן בֶּן בְּרָכְיָה.
עַד פְּלָאִי גִלְגָּל חֲבוּיָה. עֵינִי מְעוֹלָלָת בְּיוֹנִית נְכוּיָה.
עֲשֵׂה וְנַחֵם וַיִּקְרָא לְבָכְיָה. וְנָם עַל אֵלָה אֲנִי בּוֹכְיָה: עַל
פְּנֵי פֶרֶת גִּפְצוֹ חֲסִידֶיהָ. פִּלְגִי סוּף וְכָרָה בְּעָרוֹ יְסוּדֶיהָ.
פֶּחֶד חֲטָא שִׁילָה תְּכַפֵּסוּדֶיהָ. פְּצוֹחֵי יַעֲרֵא חֲסִידֶיהָ.
פְּצוֹ מְעֵשֶׂה עֲרוּהָ לְגִידֶיהָ. פֶּרֶשֶׁה צִיּוֹן בְּיָדֶיהָ: עַל חֲרָצִיּוֹן
צָרוֹ שְׂאוֹנִי מְדִינִי. צָפוֹ עַל רֵאשֵׁי יוֹדֵנִי. צָמְתוּ בְּנֵי
לַעֲמֹד יוֹדֵנִי. צוֹד נְצֻרָתָ לְעוֹרֵר מְדִנִי. צָעַק עַמִּי בְּיָמֵי
בּוֹדִינִי. צָדִיק הוּא יי: אֲתָה קָלִים הַכְּבֹדָתָ וּמַעֲדֵי
עֲרֻמוֹנִי. קָרְבָתָ בּוֹא אֵלַי וַיַּחֲרִימוֹנִי. קוֹלִי לְהַשְׁמִיעַ בְּעֶרֶב
הַגְּרִימוֹנִי. קָרָאתִי לְיוֹשְׁבֵי גִבְעוֹן גַּם הֵם יִזְרְמוּנִי. קוֹמִי
עַבְדִּי בְּהִתֵּל הָעֲרִימוֹנִי. קָרָאתִי לְמֵאֲהָבֵי הַמָּה רַמּוֹנִי:
לָמָּה רוּחַ אֲפִינוּ לְטָבַח שְׁמָרוֹ. רֵאִיתָה בִּי כְּתָנוֹר עוֹרְנוּ
כְּמָרוֹ. רֵאִיתָה בִּי עֲמָל וְכַעַם בְּאוֹיְיָ גְּמָרוֹ. רִבְתָּ בִּיד
יְחֻזְקָא לְגִקּוּם כְּמוֹ מָרוֹ. רֵאֵה וְנִכְחִידֵם מִגּוֹי אֲמָרוֹ. רֵאֵה
יִי בִרְצָר לִי מַעֵי חֲמֵר מָרוֹ: הַשִּׁיבֵנוּ שִׁישֵׁי שְׁמַע לְגוֹי צָאנִי.
שְׁבַתָם רַמּוֹם חֲצָרִי לְהַדְבִּיאֵנִי. שְׁפָתֵי מִשְׁוֹרְרֵי דְבִיר

דַּמְמוּ לְהֵד בִּיאֲנִי. שְׁמַעַתָּה כִּי זְמוּרוֹת אֶרְהֶבֶן לְטֹאטְאֵנִי.
 שָׁכְבוּ וְנָדוּ חֶצֶץ לְהִבְרִיאֲנִי. שְׁמְעוּ כִּי נִאֲנָחָה אֲנִי: כִּי תָם
 חֻקְתָּ בָּכֶם אוֹפְנִיָּה. תִּשְׁיב לָהֶם גְּמוּלָה כְּאִזְ חֲזוֹת פְּנִיָּה.
 תִּרְדּוּף לְצִלְמוֹן יוֹעֲצִי רַע עַל צְפוּנִיָּה. תִּתֵּן לְהִכָּהב נֹתְצִי
 פְּנִיָּה. תִּקְרָא לְשִׁכָּרִם כּוֹס כְּמוֹס בְּפִנִּיָּה. תָּבֹא כָּל־
 רַעְתָּם לְפָנֶיךָ: תָּבֹא אֶל־צָר אֲשֶׁר כָּלְנוּ. לְמִבּוֹא חֲמַת
 בְּחִמָּה נִהְלָנוּ. עַד לַחֲלָח וְחִכּוּר הִגְלָנוּ. זָקֵן וּבַחֲרוּ וּבְתוֹלָה
 כָּבְלָנוּ. רֹם תִּפְטֹנָא עִמָּךְ כָּלְנוּ. זָכֹר יִי מַה־הָיָה לָנוּ: (*)

ע"ס א"ב מחומש ומשזסה, שכל דלת חות חמת מלכותיות א"ב מחומש ושכל
 סוגר האות הסמוכה לה משזסה, חלח שהקדים נראש כל דלת מלת איכה והוסיף
 נחמלענו מלת ביד, והקדים נראש כל סוגר ולא זכרת ונחמלענו הוסיף אשר, וסיומי
 כל הכתים זכור יי מה היה לנו, וכסוף הקינס חרוז חתום נו אלעזר.

ח איכה אצת באפך לאבד ביד אדומים אמוניך.
 ולא זכרת ברית בין בתרים אשר בררת לבחונך.
 ובכן בטינו. זכור יי מה היה לנו:

איכה געררת בגעררתך לגלות ביד גאים גאליך.
 ולא זכרת דליגות דלוג דרך אשר דברת לדגליך.
 ובכן דברנו. זכור יי מה היה לנו:

איכה הגת בהגיונך להדוף ביד הוללים המוניך.
 ולא זכרת ותוק ועוד וסת אשר ועדת לוועדיך.
 ובכן וקוננו. זכור יי מה היה לנו:

(*) נס"י יש עוד תוספת חרוז חתום נו שמואל וז"ל: לנו שלות.
 בחרון אפה, מעת נתנו ספנו את־ספיה, וסברתנו בשצף קצפה.
 אויבים עלינו, בהציפה, לבלע נחלתה וחספה, איכה אצת באפך:

קינות לתשעה באב

איכה זנחת בועמך לזלזל ביד זרים ובוֹלֶה.
 ולא זכרת חתון חקי חורב אשר חקקת לחמוליה.
 ובכן חוינו. זכור יי מה היה לנו:

איכה טרחת בטרחה לטרוף ביד טמאים טלאיה.
 ולא זכרת יקר ידידות ישראל אשר יחדת ליודעיה.
 ובכן יללנו. זכור יי מה היה לנו:

איכה פונת בבעסה לבלות ביד פושלים פרמך.
 ולא זכרת לא יונח לעולם אשר למדת ללקוחיה.
 ובכן להגנו. זכור יי מה היה לנו:

איכה מללת במאסה למחות ביד מונים מנשאיה.
 ולא זכרת נשיאת נוצת נשר אשר נשאת לנשואיה.
 ובכן נהינו. זכור יי מה היה לנו:

איכה סחת בסערך לסגר ביד סעפים סהדיה.
 ולא זכרת עז עדי עדיים אשר עטרת לעבדיה.
 ובכן ענינו. זכור יי מה היה לנו:

איכה פצת בפחדך לפגר ביד פריצים פלאיה.
 ולא זכרת צהלת צבי צדק אשר צפנת לצבאיה.
 ובכן צעקנו. זכור יי מה היה לנו:

איכה קראת בקריאתך לקנות ביד קמים קרואיה.
 ולא זכרת רגש רכב רבתיים אשר רצית לרעיה.
 ובכן רגנו. זכור יי מה היה לנו:

איכה שאפת בשאפה לשלות ביד שוללים שלמיה.
 ולא זכרת תקף תלתליתאר אשר תכנת לתמימיה.
 ובכן תאננו. זכור יי מה היה לנו:

תֹּאנְנוּ לְשִׁפּוֹךְ בַּמַּיִם. עַל מַה בָּיוֹם זֶה נִשְׁבִּינוּ פְּעָמִים.
זְכְּרֵי בְּהִיּוֹתֵי יִשְׁכָּת בְּשִׁלּוֹה בִּירוּשָׁלַיִם. רָגַנְתִּי וְעַתָּה
אֶאֱדָה עַד חוּג שָׁמַיִם:

ע"ס א"ב מנולג עד למ"ד, וע"ס חשר"ק נסיוס כל בית, חלל זהקדים
לכל דלת ודלת אות חל"ף, וכל סיומי הכתים על לשון הכתוב שמחלתו מלת
מי ונבית האחרון חתום אלעזר.

ט אֶאֱדָה עַד חוּג שָׁמַיִם. אֶאֱלֶה אִתִּי שָׁמַיִם. אֶאֱזֹר
יוֹם מִחֲרִיבֵי פְּעָמִים. אֶתְאֲזֶנּוּ מִרִּיתָן רֵאשֵׁי מַיִם:
אֲבָחִין בְּבָבִי יֵלֶל מְדָבֵר. אֲבַחְנָה לַיִל מְלִיל וּמְדָבֵר
מִמְדָּבֵר. אֲבַבְּהָ אִתִּי עוֹלֹת מְדָבֵר. אֶשְׂאֵג מִרִּיתָנִי
בַּמְדָּבֵר: אֶגְדַּע וְאֶנְשֵׁל בְּנִקְוֹה זֵית. אֶגְרֶה בִּי כָל־בְּנֵי
בֵּית. אֶגְרוֹם שִׁיאֲמַר בְּעַל הַבַּיִת. אֶרְשֶׁה מִי וְתִגְנִי
שְׁמִיר שִׁית: אֶזְדֹּה בְּכָל־לֵב לְהַמְצִיאוֹ. אֶדְעָה מְלִין
בָּם לְאִמְצִאוֹ. אֶדְאֵג רוּעָה וְלֹא אֶמְצִאוֹהוּ. אֶקְוֶנּוּ מִי
יִתֵּן יָדְעִתִּי וְאֶמְצִאוֹהוּ: אֶהֱפַכָּה וְאֶתְהַפְּכָה בְּאוֹפֶן
בְּמִלִּי. אֶהֱגֶה פָּנִים בְּפָנִים לְתַנּוֹת עִמָּלִי. אֶהֱהוּ
חֶרֶם וְסֹחַר מִלְּהִגִּיָּה לְמוֹלִי. אֶצְרַח מִרִּיתָן אִפּוֹ
וְיִפְתָּבוֹן מְלִי: אֶזְרַח מִשְׁפָּטִי גוֹנְבֵי עָלִי. אֶזְדַּע
בְּבָצְעִי וּמַעֲלִי. אוֹמְלִלוּ מוֹלֹת בְּקָרְעֵי מַעֲלִי. אֶפּוֹנָה
מִי יִתֵּן־לִי שִׁמְעַ לִי: אֶזְדָּה כְּהוֹפָרָה הָאֲבִיוָּנָה.
אֶזְכְּרָה בִּי הֵייתִי מִחֲתָנָה. אוֹיֵל פְּלָגִים בְּכִרְכָּה
הַעֲלִיוָּנָה. אֶעֱנֶה מִרִּיתָן־לִי אֶכְרַ פִּיוָּנָה: אֶח גִּפְשֵׁעַ
מִקְרִית עוֹ אֶל צוֹר. אֶחָו בְּלִי מַיִם בְּאֵף לַעֲצוֹר. אֶחָו
קָמוֹת לַקְצוֹר וְעוֹלָלוֹת לַבְּצוֹר. אֶשִׁיחָה מִי יוֹבִילָנִי

עיר מצור: אטע אהלי אפדני בצלמות. אטושה
 ואשכונה עד חצר מות. אטפל אתה מחכים לפות.
 אנהה מי גבר יחיה ולא יראה מות. אילותי לעזרתי
 תרתי לחזות. אימתי בכל שנה אומרת היא
 השנה הזאת. אידע לכל כי מודעת זאת. אם
 מי לא ידע כי ידעי עשתה זאת: אפוף לה ראש
 חילי. אכרע לה פרך לחתל מחלי. אכתירך בשייר
 משירי מחולי. אבון מי יתנה פאח לי: אל
 תשכח צעקת אריאל. אליו לאגור יהודה וישראל.
 אלפי שנאן אשר מסר אל. לאמר מי יהן מציון
 ישעות ישראל: ישראל מערת בדרכי לא הלכו.
 עזבוני ועזבתים ופני מהם נהפכו. רגנתי והיללתי
 וימעי ולבי נשפכו. איכר תפארתי מראשורי
 השליכו:

ע"ס תשר"ק חלא שהקדים לכל אות התיבה הראשונה מכל פסוקי פ' איכה
 יעיב, וסיומי הכתים נראשי הפסוקים מפרשת אם בחקותי תלכו.

י איכה תפארתי מראשורי השליכו. וכנגד פסא הכבוד
 צלם המליכו. בחללי תני אשר חזוי נמלכו. וגם אם
 בחקתי תלכו: לפה תריבו אלי בלכם. חזקו עלי דבריכם.
 מידכם היתה זאת לכם: בלע שופטי במעצות עותם.
 ופנים הסתיר מהם פשר עותתם. ויומר לאבק מטרים
 להבעיתם. חלף ונתתי גשמיכם בעתם: סחי ומאוס
 שמיני. בלה באפו וישטמיני. נחמי מחרה ישעשעוני: גדע רום
 קרנם ועלוכם הקציר. ובאבחת חרב שעריהם הציר.

מוֹזִירָעֵב עֵשׂ בְּקָצִיר • תְּמוֹר וְהַשִּׁיג לָכֶם דִּישׁ אֶת־בָּצִיר •
 דֶּרֶךְ קִשְׁתּוֹ וְכֹלָה בְּחֶרֶץ • וּבְבִרְזֹל עָפַל שְׁמִי עָרֶץ •
 פָּרַצְנִי שְׁלֹשׁ־עֶשְׂרֵה פָּרֶץ • תַּחַת וְנִתְּתִי שְׁלוֹם בְּאָרֶץ •
 הָיָה צוּרְכֶם וּמַעֲזוֹכֶם וּמִשְׁנַבְכֶּם • הִהָפֵךְ לְאֶבֶר וְנִלְחַם
 בָּכֶם • הִנּוּצְרָכֶם רַחֲקָכֶם חוֹשְׁקָכֶם תַּעֲבֹכֶם • וְאַיֵּה חֲבִטָּת
 וְרִדְפָתֶם אֶת־אֲבִיכֶם • וַיַּחֲמֹס פְּנֵי צֶדֶק מְלָאָה • כִּי
 כְּמִשְׁכִּיּוֹתֶיהָ מָצָא כָל־טָמְאָה • וּמִכְבִּדֶיהָ הִזְלִוָה בְּדוּחַ
 מְטָמְאָה • בְּשָׁנוּי וְרִדְפוֹ מִכֶּם חֲמִשָּׁה מָאָה • זָנַח עֲלִיוֹן
 קִרְיַת מוֹעֲדֵיכֶם • וְהָאֵבִיל שְׁעָרֵי חַל עֲמִידַת רִגְלֵיכֶם •
 כִּי בִקֵּשׁ וְזֹאת פֶּץ וְהִגְלָכֶם • וְגָמַר אֶמֶר וּפְגִיתִי אֲלֵיכֶם •
 חָשַׁב שִׁנּוּאֵם לָקֵט פִּשְׁוֹשָׁן • וּמִחֶלֶב עוֹלָלֶיהָ אוֹתָהּ דִּשָּׁן •
 קִיטּוֹר חֲפָתָהּ הוֹעֵלָה בְּכִבְשָׁן • וְשָׂאֲלוּ אֵיךְ דָּגָן תְּמוֹר
 וְאֵבִילָתֶם יִשָּׁן נוֹשָׁן • טָבְעוּ גִפְסוֹ רוֹבְדֵי דוּכְנִי • בָּגִיא חֲמַת
 בְּנִקְטָל מִכְהֲנֵי • הָרִי כַּמָּה שָׁנִים גָּלָה יְסוֹד מְכוּנִי • וְסַע
 מִתּוֹכִי אֶמֶר וְנִתְּתִי מִשְׁכְּנִי • יִשְׁכְּבוּ מִבֵּינִים מִנְּאֻק מִתֵּיכֶם •
 בְּאַרְבַּע מִיתוֹת הִפִּיל מִתֵּיכֶם • הָרַב וְרָעַב וְחָיָה וְדָרָר
 שִׁחְתְּכֶם • בָּסָר צַל וְהִתְהַלֵּכְתִּי בְּתוֹכְכֶם • כָּלוּ לָשׁוּד
 בְּרַגְעֵי אֲהֲלֵיכֶם • וּבָכֶם גִּשְׁפְּעוּ מְהוֹלְלֵיכֶם • לְחִיקָכֶם
 גִּשְׁפְּכוּ נַפְשׁוֹת עוֹלְלֵיכֶם • בְּמֶאֱסָכֶם שִׁיחַ אֲנִי יִי־אֱלֹהֵיכֶם •
 לְאַמּוֹתֶם כִּלְכּוֹל אָנֹה שְׁוֹעוֹ • וְצוֹר לְמִלְאָכָיו שֹׁחַ מְנִי שְׁעוֹ •
 אֶרֶץ חֶבְרֹמֶל הִבְאִיתִים וְשַׁעֲשְׁעוֹ • וְשָׁנְאוּ מוֹכִיחַ וְאֵם לֹא
 תִשְׁמָעוּ • מָה אֶעֱיֶדְךָ יִשְׁיִשְׁיֶךָ עִם גִּירְךָ בּוֹסְסוֹ • אוֹמְרִים
 עַל־סוֹס נָנוּס עַל כֵּן נָסוּ • גִּלְאִיתִי גִשְׁאֵי עוֹנִיֹתֵיכֶם בְּהֶעֱמָסוֹ •
 וְאִיסָרְכֶם בְּגִמְתִּי אִם בְּחֻקְתִּי תִמָּאֶסוּ • גְּבִיאֲךָ טָעוּ

תִּרְמִית שָׂוָא חֲזוֹת • וְאֶדְרוֹשׁ לְסִלּוֹחַ וּפְצָתִי אֵי לְזֹאת •
 פְּתִיתִים וּבְגָגְדֵי הַשִּׁיבוּ עֲזוֹת • וְאַנְפֹּתִי וְשַׁחְתִּי אֶף־אֲנִי
 אֶעֱשֶׂה־זֹאת: סָפְקוּ חָרְקוּ שָׁרְקוּ מוֹנִי • מִבִּפְנִים וּמִבְחוּץ
 לְהַצְמִית אֲמוּנִי • כִּי בָאוּ זָרִים חָלְלוּ צְפוּנֵי • לָרָעָה וְלֹא
 לְטוֹבָה נָם וְנִתְּתִי פָנַי: פָּצוּ יָדַי לִפְנֵי מִי תַחֲלָה • עִם
 בְּכָד עוֹן פֶּקֶד וַיִּלְאַה • לֹא תַחֲכֹכּוּ עוֹד אוֹת וּמוֹפֶת וּפֶלֶא • אֲנִי
 וְנִסֵּעַ וְנָם וְאִם־עַד־אֵלֶּה: עֲשֶׂה וַיָּרֶם קֶרֶד קְנִי שְׂאוֹן •
 וְדָמִי שֶׁבְּרַנִּי בָּגִיא צָמְאוֹן • וּבְכָל שָׁנָה וְשָׁנָה הוֹסִיף יָגוֹן
 עַל אוֹן • מַעַת כָּעַם וְנָם וְשִׁבְרֹתִי אֶת־גְּאוֹן: צָעַק הוּא הוּא
 וְאִשְׁפָּתוֹ הָרִיק • מִפֹּה וּמִפֹּה הֵבִיא עָלַי מְעִרִיק • וּבִלְעָגִי
 מְעוֹג שְׁנֵי צָר הִחְרִיק • וּבְכָל כַּחַי בְּנֵאִם וְתָם לָרִיק: קוֹמִי
 דִּפְקִי שׁוּעֵי אֵל דָּמִי • וְתָנִי בְּאוֹב מֵאֶרֶץ קוֹלֶךְ וְדָמִי • מִי
 רֹאשׁ הַשִּׁקְנִי וְהַדָּמִי • וְחֲשֹׁךְ הַלֵּוֹכִי בְּנֵאִם וְאִם־תִּלְכוּ עִמִּי:
 רֹאדָה גֹזֶל אוֹיֶת הַיּוֹשֵׁם לְעִית • וְלִקְאֵת מִדָּבָר הָיִיתִי
 דָּמוּיִת • גֹּלָה בְּנוּיִת וְסוּדָה גְּנוּיִת • בְּשִׁמְעֵי וְהַשְׁלַחְתִּי
 בָּכֶם אֶת־חַיִּית: שִׁכְבוּ בְּעֵלוֹף בְּתוֹא מִכְּמָר וְאוֹן דּוֹלָה •
 הַמִּלֵּאִים גָּעַר וְאוֹן מִרְפָּא עוֹלָה • הָרִי בְּפֹה שְׁנַיִם הַמִּמְנִי
 לְהַתְּכָלָה • אֲנוּשִׁים בּוֹבוּחַ וְאִם בְּאֵלֶּה: תִּקְרָא אִיד
 עוֹלָלְתִּי עַל אֶדְמוּנִי • לְסַחֲפוֹ וּלְשַׁסְפוֹ שְׁבַע־תִּים בְּאוּנִי •
 תְּהוֹם צָרִי בְּצֹאת קוֹל מֵאֶדְמוּנִי • בְּנֶהֱמַמְתִּי בָּרִיב
 וְהִלְכִתִּי אֶף־אֲנִי: אֶף אֲנִי לְפָד בִּיקֶשׁ שִׁבְרוֹן • עֲרֹכָה
 שְׁמֹחָה וְהַשְׁבִּית הָרוֹן • לְאֶרֶץ אֲשֶׁב וְאַהֲנֶה בְּגָרוֹן •
 אֵיכָה יִשְׁכָּה חֲבֻצֶלֶת הַשָּׁרוֹן:

ע"ס ראשי הספוקים מפרשה ראשונה של מגילת חזיה.

יא איכה יושבה תבצלת השרון. ודמם רץ מפני נושאי ארון. ונעו ממושבותם בנהגים בגיאחרון. כנמסר הבית במסרבי מרון: בכו תבכה מחפשת ספרים. בנהרג בהן ונביא ביום הכפרים. ועל דמו נשחטו פרחים בצפירים. ונדרו כצפרים בנהגי צפורים: גלתה מארצה כלה מקשטה. בעון מעשרות ושמטה. ובארבעת שפטים השפטה. ומועדיה הפשטה. משמרת (חרם) מפשטה: ודרכי היכל דממו כנפרץ כתלו. והפעיל כנקרע פתילו. והתך והשפל מתלו. ונע משתילו. בהן עיתה לו: היו מלעיבים בלוחמי לחם. כבטלו הלוא פרם לרעב לחם. ורעבו וצמאו מפנים ומלחם. כבטלו שתי הלחם. מבית לחם: ויצא הדר אם בכסף נחפת. ותמורו אפר ראשה חפת. ונרות נכבו ומנוחה נכפת. כפשעו בלחם ופת. גלכרה יודפת: זכרה זמן אשר געשה ונשמע השיבו. ועתה ענות אמן לא אבו. לענה ורש שבעו ורוו. והקצו והלעבו. בנהגי עילכו: חטא חטאה ואמרה לאליל זה אל. והלעיגה ותעתעה בחווי אל. עבור כן הרגזה במרגיזי אל. ויצא מפועז אל. כפר עזיאל: טמאתה החניפה תבל. ונעלה רב החבל. וענן אבק רגליו כאבל. ואין מתכרבל. בכהגי ארבל: ידו פרש צר בבית זבול. כי כליה חיבתי כדור הפבול. כסאו השית לחבול ונבול. ויצא בכבל כבול. בהן כבול: כל עמה קוננו קינה. כי הכעיסו את אל קנא. בגוי

נָבַל אוֹתָם קָנָא. וְנִבְדְּדָה מִקְנָהּ מִשְׁמֶרֶת אֶלְקָנָה: לֹא
 לְמָרוֹם עֵין צָפַת. וְכִסְף עַל חֶרֶשׁ חִפָּת. וּבְחֻזֶּק מוֹסֵר
 הִרְפָּת. וְנִהְרָם וְנִלְפַת כְּהֵן צָפַת: מִמָּרוֹם הַשְׁמִיעַ
 נִלְאִיתִי טָעוֹן. וְהַכְנִי בְּעוֹרוֹן וּבְשִׁגְעוֹן. וּפָקֵד עָלַי עוֹן
 נָב וְגִבְעוֹן. וְנָעָה מִמָּעוֹן. מִשְׁמֶרֶת בֵּית כְּהֵן מָעוֹן:
 נִשְׁקָד עַל עוֹן וְנִכְאָב. כְּהוֹשִׁבְתִּי אֲנוּנָה מִכְּלִי אָב.
 וְדוֹמָמְתִּי מִלְּצַפְצָף בְּמַנִּים וְעֵגֶב. וְנִשְׁאַה עָלַי קִינָה
 מִשְׁמֶרֶת יִשְׁכָּב: סָלַח כָּל־אֲבִירֵי מוֹרֵי הוֹרִיָּה. וְלֹא נִזְכָּר
 לִי עֲקֻדַּת מוֹרִיָּה. מָרַב מֶרֶד וּמוֹרִיָּה. הִצָּגָה עָרוֹם וְעָרְיָה.
 מִשְׁמֶרֶת מַעֲרִיָּה: עַל גְּבִי חֲרָשׁוֹ חֲרָשִׁים וְהֶאֱרִיכוּ
 מַעֲנִית. וְהִרְקִיוּ עָלַי חֶרֶב וְחַגִּית. וְהִרְבִּיתִי צוּמוֹת וְתַעֲנִית.
 וּמִצּוֹרֶת תְּכֵנִית יֵצְאָה יוֹגִית: פֶּרֶשׁוּהָ וְאִין יָד שׁוֹלַח. כִּי לֹא
 הֶאֱמִינָה בְּהַשְׁכֵּם וּשְׁלֹחַ. וְהִשְׁבָּתָה בְּרִית מְלַח. וְאִין שְׁמֹן
 מִמְּלַח בְּרֹאשׁ מִמְּלַח: צָדִיק הוּא יִי כִי פִיהוּ מֶרֶת. וְעָרוּ
 עָרוּ עַד הַיְסוֹד בָּהּ הַעֲרַת. תִּמּוֹר עָזִי וְזִמְרַת קִינִים עָלֶיהָ
 גִּחְרַת. וּבִקְצוֹי אֶרֶץ גִּזְרַת מִשְׁמֶרֶת נִצְרַת: קָרָאתִי לְצוּרֵי
 וְקוֹלִי לֹא עָרַב. וְקוֹנֵנְתִּי בִיעַר בְּעָרַב. וְכִבָּה גֵר הַדּוֹלֵק
 בְּמַעֲרַב. וְרִיחַ לֹא עָרַב. מֵאֲכָלָה עָרַב: רָאָה כִּי הִסְעֵרְתִּי
 כְּאֲנִיָּה. כְּתֹאנִיָּה וְאֲנִיָּה. וְעַדְתִּי כִּצְאָן לְטַבַּח מְנוּיָה. וְנָעָה
 מִחֲנוּיָה מִגִּדֵּל גּוֹנִיָּה: שָׁמְעוּ כִּי גִזְהִמְתִּי בְּצַחֲנָה. וְסַתֵּם
 מִנִּי תַחֲנָנָה. וְלֹא נָתַן לִירְחֻמִּים וְחֲנִינָה. וּמִקְרִית חֲנָה. גָּעָה
 כְּפֹר יוֹחֲנָנָה: שָׁמְעוּ כִּי יֵצְאֵתִי בְּשִׁבְיָה. וְנִשְׁרַפָּה דַּת מָרוֹם
 שְׁבוּיָה. וְהוֹשַׁתִּי לְשִׁמָּה וְעַרְבוּבָיָה. וּמִחֲסִתָּר חֲבוּיָה.
 גָּלְתָה בֵּית חוּבָיָה: תָּבֵא רָעַת שְׁמוּגֵי הַדְּמִין. וְשִׁתּוּ

שְׁעָרֵי שׁוּמְמִין • וְהַשִּׁיב אָחֹר יָמִין • וּבָעֵזָן צִלְמִין • גָּעָה
(גִּנְתָּו) צִלְמִין: תָּבֵא תִמְרֵיחַ • וְחִשְׁבֵי תִזְרִיחַ • וּכְדָשָׂא
עֲצָמוֹתֵינוּ תִפְרִיחַ • וְרִיחַ מִגְחֹתֵינוּ כְּקָדָם תִּפְרִיחַ •
וּמִשְׁלַחֲנָה תִאֲרִיחַ • שׁוּלֵי חֲמַת אֲרִיחַ:

ע"ס א"ב בראשי הפסוקים של פרשת איכה יועם הנדרשת על מות יאשיהו
באיכה רבנא, ובפירוט המיוחד לרש"י ז"ל בדה"צ סי' ל"ה העתיק מן הקינה
הזאת חזק ד' וחזק ב' ול' ואמר שסדר הקליר, ולכן הדין עם אותן הספרים
שנספחה בהן חזקוה אחת בחזקונה בחתימת שם אלעזר.

(וַיִּקְוֶנָה יִרְמְיָהוּ עַל-יְאֹשִׁיָּהוּ:)

יב אִיכָה אֵלֵי קֹנְנִי מֵאֵלֵיו • כֵּן שְׁמוֹנָה שָׁנָה הִחַל לְדְרוֹשׁ
מֵאֵלֵיו • בְּנֵי חָם בְּעֶבְרָם חָנוּ עָלָיו • וְלֹא הִזְכֵּר לוֹ שְׁנוֹי
מִפְּעָלָיו: גַּם בְּכָל-הַמְּלָכִים אֲשֶׁר קָמוּ לְגִדּוֹר • לֹא קָם
כְּמוֹהוּ מִיָּמֹת אַבְיָגְדוֹר • דָּבָק בּוֹ עֵזָן לִיצְנֵי הַדּוֹר • אֲשֶׁר
אַחֲרֵי הַדָּלֶת וְהַפְּנוּיָה שָׁמוּ לְסִדּוֹר: הָאֻכְלִים וְרַע שִׁיחוֹר
בְּתָמוֹ הַטּוֹב פָּחַמוּ מִשְׁחֹר • וַיִּגְדַּל עֵזָן וְהַשִּׁיב יָמִין אָחֹר •
וְעוֹד לֹא שָׁלַח יָדוֹ מִן הַחוּר: זָכוּ אֲמָרָיו כְּנֶם דָּת לְהִקִּים •
בְּצַע אֲמָרָתוֹ בְּאֲרוֹר אֲשֶׁר לֹא יָקִים • חִשְׁדַּת תִּאֲרוּ כְּנִצָּצוֹ
רְחוּקִים • בְּבָצַע מִזְאָסֵי דָת וְחִקִּים: מֹזִבִּים רַעִים נִקְרְאוּ
כְּשֶׁלַּחוּ מִלְאָךְ • מִה־לִּי וְלָךְ הַיּוֹם לְתַלְאָךְ • יָדִי עִם הָאָרֶץ
דְּמִים בְּמִלְאָךְ • תַּעֲגִישׁ בְּבָצַעִי אֶת פְּגִיפִּלְאָךְ: כְּלָה הַמִּזְנוֹי
לְלֶכֶת אֶרֶם גִּהְרִים • לְמַעַן לֹא תַעֲבֹד חֶרֶב כָּל-שָׁהוּא
בְּאִפְרַיִם • לֹא שָׁמַע לַחֲזוֹנָה לְשׁוֹב אֲחֹרִים • כִּי גִזְרָה נִגְזְרָה
לְסִכְסֹךְ מִצָּרִים בְּמִצָּרִים: מִחֲטָאֵת סְתִירַת מִזְוֹת • חֲזוֹן
עֲנֹתוֹתֵי הַחֲלוֹי לְבֹזוֹת • גָּעוּ עֲנָמִים לְחַמוֹ לְהַבֹּזוֹת • וְלֹא
הִסֵּב פָּגְיוֹ וְסִפְדּוֹ עַל זֹאת: סוּרוּ הָעִידוֹ עַד לֹא שְׁאִיָּה •

וַיִּמָּאֲנוּ סוּר וּמָט יסוּד נְשִׂיָּהּ. פָּנֵי קָרֵב בְּקָרֵב וְלֹא עָלְתָה
 לֹו שְׁעָיָהּ. וַיְדוּ הַיָּדִים לַמֶּלֶךְ יֹאשִׁיָּהּ: עוֹדִינָה עֵצֶם
 עֵינָיו בְּגוֹיוֹ מוֹחָצִים. חֵץ אַחֵר חֵץ מוֹרִים וְלוֹחָצִים. צָרוֹ
 וְשִׁמּוּהוּ בַּמִּטָּרָא לַחֲצִים. וַיִּזְרְקוּ בֹו שְׁלֹשׁ מֵאוֹת חֲצִים:
 קָלִים הַטּוֹ אֲחֵרָיו אֲזוֹן מוֹצֵא פִיהוּ. וְעַד מִצִּיֵּי נֶפֶשׁ מַעֲשֵׂיו
 הִיפִיּהוּ. רוּחַ שְׁפָתָיו הִפְצָה מִפִּיהוּ. צַדִּיק הוּא יִי כִי
 מָרִיתִי פִיהוּ: שִׁישִׁי נוֹף כִּי קִנָּא זָעַם. לְשָׁלֹם שְׂאוֹנָם
 בַּעֲוֹן בָּצָעַם. תָּם כָּתָם הַטּוֹב עִם זֶו בְּפִשְׁעָם. וַיִּקְוֶנוּ עָלָיו
 כָּל אֵיכָה יוֹעַם: תָּם בְּמִקְרָה אֶחָד בּוֹס מְגִדוֹ לְשִׁתּוֹת.
 בְּמוֹעֵד שְׁנַת הַשְּׁמִטָּה בִּגְעַת הַקֶּהֱל לְאַתּוֹרַת. תָּלָה
 עֲשָׂרִים וּשְׁתַּיִם מִהֶרֶם שְׁתּוֹת. כִּי סָפְדוּ לֹו אֵיכָה
 בָּעֲשָׂרִים וּשְׁתַּיִם אוֹתִיּוֹת: אוֹתוֹת קִינּוֹת לְכַטָּה מְחוּלִי.
 עַתָּה כִּי שִׁכַּחְתִּי מְחוּלָלִי. וּמוֹתִי כִּי לָעַד יֶאֱהִילִי.
 רְשַׁעְתִּי וְגִסְעִתִּי וְגִטְשׁ אֶהְלִי:

ע"ס חשר"ק חלל זהקדים נראה כל דלת אהלי אשר ונראה כל סוגר למה
 לנצח, ושם המזכר אלעזר חתום בחרוז האחרון.

יג אֶהְלִי אֲשֶׁר תִּתְּאֲבֶת עַד לֹא בְּרֵאשִׁית עִם כִּסֵּא כְבוֹד
 לְצָרְפוֹ. לָמָּה לְנֶצַח שָׁדַד בֵּיד שׁוֹדְדִים וְנִהְיִיתָ כְּרוּעָה
 בְּעִטְיָה וְרַעֲשֵׁת וְרִגְנָת וְעַתָּה מִה־לִּיפֹה: אֶהְלִי אֲשֶׁר
 קוֹמַמָּת לְאִיתָגִי עוֹלָם בְּחִרְדַת מִי־אִפּוּא. לָמָּה לְנֶצַח
 צָפַת בֵּיד צָרִים וְנִהְיִיתָ בְּצַפּוֹר בּוֹרֵד עַל־גַּג מִרְצוּרָה מֶה
 לִידִידֵי פֹה: אֶהְלִי אֲשֶׁר פָּצַת לְמַעַנּוֹ לְצִיר וְאַתָּה עֶמֶד
 עֶמְדֵי פֹה. לָמָּה לְנֶצַח עָרַעַר בֵּיד עֲרָלִים וְנִהְיִיתָ כְּשׁוֹנָא
 וְצָר וְאַיָּה אוֹוִי מוֹשֵׁב פֹּה: אֶהְלִי אֲשֶׁר נָחִיתָ בְּעֶנְנֵי הוֹד

לְאֵת אֲשֶׁר יֵשְׁנוּ פֹה. לְמָה לִּנְצַח מָאֵס בְּיָד מוֹרְדִים וְנִהְיִיתָ
כִּלְא יוֹכֵל לְהוֹשִׁיעַ מִה־לָּךְ פֹּה וּמִי לָךְ פֹּה: אֶהְיֶה אֲשֶׁר
כּוֹנֵנָת מְכוּן לְשִׁבְתְּךָ לְחֹזֶפֶךָ בְּחָפוּי. לְמָה לִּנְצַח יָעָה
בְּיָד יְהִירִים וְנִהְיִיתָ כְּטָם בְּחָלָל וְאֵין עוֹד נִבְיָא וְנִמְתָּ הָאֵין
פֹּה: אֶהְיֶה אֲשֶׁר חֲנִית מָאוֹ בְּתֹאיוֹ מִפֹּה וּמִפֹּה. לְמָה
לִנְצַח זִנְח בְּיָד זָרִים וְנִהְיִיתָ כְּוֹתִיק יוֹצֵא חוּצָה וְלֹא עֹבֵר
פֹּה: אֶהְיֶה אֲשֶׁר הִכְנֵת לְהַשְׁלִיךְ בּוֹ לְפָנֶיךָ גּוֹרֵל פֹּה:
לְמָה לִּנְצַח דִּחָה בְּיָד דְּיוֹמִים וְנִהְיִיתָ כְּגֵר בְּאַרְץ וְנִמְתָּ כִּי
לֹא נָסוּב עַד בּוֹאוֹ פֹּה: אֶהְיֶה אֲשֶׁר בְּעֹן בְּעָעִי חֲשָׁכוֹ
כּוֹכְבִי נִשְׁפּוֹ. לְמָה לִּנְצַח אֶפֶל בְּיָד אֲחֵרִים. וְנִהְיִיתָ
כְּאֹזְרָח בְּמָלוֹן. וְעוֹד מִי לָךְ פֹּה: אַחֲזֹר וְקָדַם מִפֹּה
וּמִפֹּה. לְכָל־דּוֹר וְדוֹר נִזְדַּע קֶצְפוֹ וְחָפוּי. עַל מָה מִכְּלֵאִם
שֶׁתַּעֲלִיכֶם. זֹאת לְכַעֲלִיל כִּי פִיד חֲקוֹק בְּכַפּוֹ. רַפְּאֵתִי
כְּטוֹחָה כִּי־רָגַע בְּאֶפּוֹ. וְעַד עֲתָה אֵיכָה יַעֲיֵב בְּאֶפּוֹ:

ע"ס א"ב חלל שהקדים נדלש כל דלת איכה ונרלש כל סוגר והן עתה
וחתיטתו על לשון הכתוב כההלים ע"ד.

יָד אִי כֹה אֶמָּר כִּרְת לְאֵב בְּפִצָּח. בְּבִרִית בֵּין הַבְּתָרִים
כֹּה יִהְיֶה לִנְצַח. וְהֵן עֲתָה בְּלָעוּ עֲצָמִי בְּרִצָּח. לְמָה
אֱלֹהִים וְנִחַתָּ לִנְצַח: אִי כֹה גֵשׁ בְּשֵׁה לְעוֹלָה לְרִצּוֹתֶךָ.
גִּלְכָּה עַד כֹּה פָתוּ בְּעִדּוֹתֶיךָ. וְהֵן עֲתָה דִּקְרוּ כְּפִלַּח
רַעֲיֹתֶךָ. יַעֲשֵׂן אַפֶּךָ בְּצֹאן מִרְעִיתֶךָ: אִי כֹה הִבְטַחְתָּ
עֲקָדִים נִקְדִּים בְּמִשְׁוֹאוֹת. אִם כֹּה יֹאמַר יוֹחֵשׁ אוֹת.
וְהֵן עֲתָה וּפְחַת עִיר מְלֹאָה תִּשְׁאוֹת. הֲרִימָה פַעֲמֶיךָ
לְמִשְׁאוֹת: אִי כֹה זִם וְהִרְג מִצָּרִי בְּגֵן גָּעוּל בְּקִדְשׁ.

וַיִּפֶּן כֹּה וְכֹה חֻתָּם יְעֻדֹת קֹדֶשׁ. וְהֵן עָתָה חִלְקָם אָכַל
 חֹדֶשׁ. כָּל הַרְעָה אֵיבִיב בְּקֹדֶשׁ: אִי כֹה טוֹב בְּשִׁלַּח גִּאּוּל
 עֲבָדֶיךָ. כֹּה תֹאמַר לְשִׁלַּח עִם לְעֲבָדֶיךָ. וְהֵן עָתָה
 יֵשְׁבוּ בִּגְדִים בְּבֵית וְעִירֶיךָ. שְׁאֲנוּ צִרְיָה בְּקָרֵב
 מוֹעֲדֶךָ: אִי כֹה בְּרִיתוֹת חֲדָשׁוֹת בְּרִיתוֹת. בְּכֹה אָמַר
 בְּחֻצוֹת לִילָה בְּמוֹפְתֵי אוֹתוֹת. וְהֵן עָתָה לְהִקּוּ בְּנֵעֲלֵיהֶם
 לְאַתּוֹת. שְׁמוּ אוֹתָתָם אוֹתוֹת: אִי כֹה מוֹשְׁמַע וּמוֹשָׁה
 עָלָה. כֹּה תֹאמַר לְנֹת בֵּית הַמֶּעֱלָה. וְהֵן עָתָה נִאֲצוּקָה
 בְּגִי עוֹלָה. יוֹדַע כְּמִבִּיא לְמַעְלָה: אִי כֹה שִׁיחַ שְׁשִׁים
 אוֹתִיּוֹת הַקְּדוּמוֹת. כֹּה תִּבְרְכוּ לְשִׁשִּׁים גְּבוּרִים
 דּוּמוֹת. וְהֵן עָתָה עֲחָקוּ דּוּמוֹת. בְּסִבְדָּ-עֵץ קִרְדָּמוֹת:
 אִי כֹה פֶּן לָקֵב וּבִרְדָּ עִם קְדוּשָׁה. בְּשׁוּב וְכֹה תִּדְבֹּר
 הַיּוֹמָר לְקְדוּשָׁה. וְהֵן עָתָה צִרוּ עַל עִיר קְדוּשָׁה. שְׁלַחוּ
 בָּאֵשׁ מִקְדָּשְׁךָ: אִי כֹה קִיחַת לְוִים שְׁלֹמִיָּה. כֹּה תַעֲשֶׂה
 לָהֶם לְמַחֲדָם לְבֵית עוֹלָמִיָּה. וְהֵן עָתָה רַעֲשׂוּ וְהִרְעִישׂוּ
 שְׁמִיָּה. לְאַרְץ חֲלָלוּ מִשְׁכַּן שְׁמָה: אִי כֹה שְׁבַעַת
 שׁוֹפְרוֹת עֶרֶץ. כֹּה תַעֲשֶׂה שִׁשֶּׁת יָמִים לְהַפִּיל חוֹמָה
 לְאַרְץ. וְהֵן עָתָה שְׁעָרִים טָבְעוּ בְּאַרְץ. שְׁרָפוּ כָּל
 מוֹעֲדֵי אֵל בְּאַרְץ: אִי כֹה תִשׁוּעַת אֶסְמִי אוֹצָר. בְּכֹה
 אָמַר אֲשֶׁר לְדוֹרוֹת נֶצֶר. וְהֵן עָתָה תִּפְחֹו פָּרְחֵי בֵּיר
 צָר. עַד מָתִי אֱלֹהִים יִחַרְף צָר:

ע"ס א"ב כמול חלל זהקדים לכל אות ואות ראשי הפסוקים של פרשת איכה ועיני,
 והתמלע ניניהם גם המזמור אלעזר בירבי קליר גם הוא כפול.

טו איכה את אשר כבר עשוהו. תבע מני לגבות נשיהו.
 אשר עד לא שחקים נמתחו. בשלי רמו והארץ היתה

תהו: בלע באות ערבית ושחרית. גאה מגיד מראשית
 אחרית. בני וחרב ובנוי באחרית. ומחובי קלקלתו
 החרית: החרית אישון וחשך מידע. וקדמונים חזוהו
 מגדע. אז לראשי דורות נתוצו נודע. עד לאעשוי קרנותיו
 גדע: גדע גבה קומת יציר צר. זה ספר לפניו הבצר.
 גלמי ראו עיניך הפצר. בהעביר לפניו כל געצר:
 דרך דוחף מבית האוצר. והראהו כי המצע קצר. דוח
 לבו כבט ביאת בניו ביד צר. ויקונן עליו איכה באיכה
 בעת צר: צר לו הראה במה שיהיה. נתן קיר נטוי וגדר
 הדחיה. לדורות למד נהות נהי ונהיה. על שבר אשר
 היה: היה הנוער מפורח. בין הבתרים אורו כנורח.
 והראהו ארבע מלכיות בדרם וצרת. כפי טבע שער המזרח:
 ויחפם וינצל ורה. וירא השלכת נזרה. ואימה נפלת
 עליו בבזרה. וצדק מדת הדין באז ראה: ראה ערם
 ועריה ונאנח. ולעקודו סוד זה פגענח. עששה מבעם
 עינו ולא נח. מראות גועו טוב ונח: ונח וחר תם
 בפמחה. כי לא האמין בנאם זה. ונ עינו במקום הזה.
 וישר שמומו ויקונן אין ורה: חשב חשוש בעולים
 ויורדים. ויכן כי בו יהו רודים. חגיטיו על מה בדינו
 חרדים. ומהם תבע וכול מזרדים: מזרדים וכול ומצפוננו
 נבעו. ומסמרות נעלימו בקרקעיתו קבעו. ויו שערו
 מגי מה נתבעו. והנם טמונים בארץ כי טבעו: טבעו
 מזרדים לידע זמן. כי לגלות קץ אב זמן. טוב משגלה
 לו קץ מזמן. השע והבליג וקץ כמן: ישובי ושאלו

לֹאֵב לִידַע . קֶץ הַפְּלֹאוֹת מָתִי יִתְּנָדַע . יִקְוּ לַיּוֹם יִשְׁוּעָה
וְלֹא נֹדַע . עַד כִּי בָעֲתוֹ יִיחַשׁ וַיִּתְּנָדַע : יִתְּנָדַע רָז לָעַם
בְּדָגְשֵׁתָּ כָּלֹו . וְנִכְסָה מֵהֶם וְלֹא יוֹכְלוּ . רָעִיָּה מִקְנָאת בֵּיתָךְ
נֶאֱכָלוּ . וּבִיגּוֹן חַיִּימוֹ כָּלֹו : כָּלֹו בְּסִלִּי צִיר כְּשֶׁלַח . וְנֶם
שֶׁלַח נָא בֶּיַד תִּשְׁלַח . כִּי מִה־בָּצַע לִי לְהַשְׁתַּלַּח . וְאַחֲרֵי
גִלְעָדִי יִשְׁלַח : לְאַמְתָּם לִכְבוֹ עוֹלָלֵי סוּף . אִי זֶה יוֹם
הַכְּסוּף . לִבָּם הִכִּין לְשׁוֹרֵר מִסּוּף . יִי יִמְלֹךְ בְּזֹרֹעַ
חֲשׂוּף : חֲשׂוּף בְּיַד רָמָה . נִגְלָה בִּימִין רוֹמְמָה . בָּנִים
כְּשָׁרוֹ חֲמָה וְרוֹמָה . קֶצֶרָה נִפְשָׁם בְּגִיא אֲרוֹם לְדַעַת עַל
מָה : מִה מַּצֵּאתָ עוֹלָתָה בִּי . כִּי בָגוֹד בָּגְדָתָ בִּי . מִמּוֹד כָּר
הַמִּרְתָּ בִּי . וְעַד עַתָּה לֹא הֵאֱמַנְתָּ בִּי : נִבְיִאִיךָ נִטְעִי
אֲבִיגְדוֹר . נִשְׁתַּכְּרוּ פְּרָצוֹת לְגִדּוֹר . נִגְלִיתִי יוֹם נֶקֶם
לְסִדּוֹר . וְלֹא קָדְשׁוֹ פְּרִיצֵי הַדּוֹר : הַדּוֹר יִזְמוּ דַעַת סוֹד
וְדַפְקוֹ . הַשְׁכַּעְתִּי אֶתְכֶם שְׁמַעוּ וּפְסָקוּ . יַעַן כְּשֶׁמַּעַם זֹאת
נִתְּמַקְּמוּ . וְעַל כַּפִּים סָפְקוּ : סָפְקוּ שִׁשׁוֹ בְּאֵי הָאָרֶץ .
כְּנִפְלוּ בְּיָדָם מַלְכֵי אֶרֶץ . סָכְרוּ כִּי יִשְׁעָם יִרָץ . וְעַל
יָדָם יִתְּכֹנֵן מִשׁוֹשׁ כָּל־הָאָרֶץ : פָּצוּ פִיהֶם חֹג יִי כְּשֶׁלוֹ .
דָּמוֹ כִּי לָעַד יִהְיֶה שֵׁם מוֹשֵׁלוֹ . פָּעֵלוֹ שֶׁקָּר וְהַשִּׁילֹו .
עַד כִּי יָבֹא שִׁילֹה : שִׁילֹה רָצָה כְּחֻלָּה מַעֲסָה . וְנִמְאָם
בְּאַשֶׁר בּוֹ נַעֲשָׂה . רָאוּ מָה עֲבָרָה עוֹשָׂה . לְכֹל אֲשֶׁר
חָפֵץ עֲשָׂה : עֲשָׂה עִמִּי אוֹת בְּצִיּוֹן . וּלְעֲתוֹ חֵשׁ עָלִי
קִשְׁיוֹן . עֲלִפְתִּי כְּחֶרֶב בְּצִיּוֹן . עַד אֲשֶׁר יוֹסִיעַ אֱלֹהִים
מִצִּיּוֹן : צִיּוֹן צָעַק אִידָּ נָתַן . לְשׁוֹם עָלִי גּוֹי אֵיתָן . צָהַל
וְרָקַע עַל הַמִּפְתָּן . וּבְחֻמָּתוֹ חֲתִיתוֹ נָתַן : נָתַן בְּעוֹתוֹ

עת הובילני רוקמי. תרתי לעד ביה בקוממי. בִּשְׁתִּי
 וגם גְּבַלְמָתִי בַּל בְּהִקִּימִי. וּבְחֶרֶן אָף גַּם לִי קוּמִי:
 קוּמִי קִשְׁבִּתִּי בְּהִנָּחָה. קוּמִי וּלְכִי כִּי לֹא זֹאת הַמְּנוּחָה.
 קִצְתִּי בְּחַיִּי מֵאֲנָחָה. וְהַגִּשְׁתִּי וְלֹא עֲרָכָה מְנָחָה: רֵאֵה רֹעַ
 נַפְשִׁי וְנוּחָה. מִשְׁלֹם וּמִשְׁלֹוה וּמִהֲנָחָה. רְטוּשָׁה בְּהָרִי
 נִשְׁף אֲנוּחָה. גַּם שֵׁם לֹא נָחָה: נָחָה יָדוֹ בָּם וּבָה נָכוּו.
 אֲנוּשִׁים עַל רֹאשָׁם פָּרְקְבוּ. יָגְעוּ עַל נְהִירוֹת בְּכָל
 בְּנֵת עֶפְכוֹ. וּכְעוֹלָלוֹ עוֹלָלוֹ חוּצָה שָׁכְבוּ: שָׁכְבוּ שׁוֹבִים
 גִּוִּים מִבְּקִירִים. מִתְּעוֹלָלִים כָּמוֹ כָּמוֹ בְּקָרִים. שֶׁהֵם
 יִזְבוּ מִדָּקָרִים. וַיְמִי פָּרַת קָרְבִּימוֹ דּוֹקָרִים: הִתְקַרָּא תִּקְרָה
 טֶבַח וּמִסָּד מִבְּקִירִים. קִיר עֲרָה מִקְרָקָרִים. וְכָל־
 עַם וְלִשׁוֹן בָּם סוֹקָרִים. וְעַלִּיהֶם מְקוֹנְגִים בְּגִי צִיּוֹן
 הַיִּקָּרִים: הַיִּקָּרִים קוֹל בְּרָמָה הַשְּׁמִיעוּ לִבְכּוֹה. לָמָּה זֶה
 וְעַל מַה־זֶּה הִקְרַנוּ כּוֹה. יַחַד זֶה אוֹמֵר בְּכּוֹה וְזֶה אוֹמֵר
 בְּכּוֹה. רְגַנוּ לְהַמִּיר לִשׁוֹן אֵיכָה בְּלִשׁוֹן אֵי כּוֹה:

ע"ס א"ב וכל חות וחות בעלת ארבעה בתים, וכל בית בנוי על שלשה
 טורים, חלל שהקדים נראש שלשת הבתים הראשונים כל ראשי הפסוקים
 שנכללת הפרשיות המתחילות איכה שהם איכה ישבה, איכה יעיב, איכה
 יועם, וחמס כל בית משלשת הבתים הראשונים נראשי הפסוקים של פרשת
 אני הגבר שגם היא משלשת בא"ב, והקדים נראשי הבתים הרביעיים כל
 ראשי הפסוקים מפרשת זכור יי מה היה לנו, וחמימת הבית הרביעי על
 לשון ראשי הכתובים בתוכחה שנפרשת אם בחזקוהי, והתחיל במקום שפסק
 בקינת איכה תפארתו.

טז איכה אֲשַׁפְּתוּ פְּתוּחַ בְּקֶקֶר. וְלִרְדִּי בְּאֵף הוֹסִיף אָבָר.
 אֲנִי הַגָּבֵר: אֵיכָה אֲשָׂא עוֹן הָג. וְחַפֵּם פִּי מִפְּלִלִי לַהֲג.
 אוֹתִי נְהִג: אֵיכָה אֶץ וְעַמּוֹ לִשְׁפּוֹד. הִכִּיל גְּלֵאִיתִי וְגַם
 שִׁפְדָּ. אֵךְ כִּי יֵשֶׁב יִהְפֹּד: זְכוֹר אֲפִיפָתִי בְּשָׂרֵב. וְגַם

כִּי־יָנְטוּ צִלְלֵי־עָרֵב. וְהִבֵּאתִי עֲלֵיכֶם חָרֵב: כָּכֹה תִבְכֶּה
 בָּעֵת כָּל חֹסְרִי. וּכְעֹזְבֵי אֶרֶץ יִסְרִי. בָּלָה בְּשָׂרִי וְעוֹרִי:
 בָּלַע בֵּית לָרוֹם מְזֻקָּה. וּבִבְרָזָל סִבְכוּ נַקְהָ. בָּנָה עָלַי
 וַיִּנְקָה: בָּנִי כִטְנִי לְאֹכֹל הַקְּשִׁיבֵנִי. מִנִּי צָר אַחֲזֹר
 הַשִּׁיבֵנִי. בְּמַחְשָׁבִים הוֹשִׁיבֵנִי: נִחַלְתָּנוּ בְּנִשְׁשָׁה בֵּיד
 לוחֶם. נָם לֹא אֲחוּס וְלֹא אֲרַחֵם. בְּשֹׁכְרֵי לָכֶם מַטָּה לָחֶם:
 גָּלְתָה גְּהוּצָה לְשָׁנוֹת עָדִי. מַחְפָּה לְגָלוּת כְּהִתְעַתְּדִי.
 גָּדַר בְּעָדִי: גָּדַע גָּאוֹן גְּדִיב וְשׁוּעַ. וְהַשִּׁיב יָמִין אַחֲזֹר
 מִלְּחֹשִׁיעַ. גַּם כִּי אָזַעַק וְאַשְׁוּעַ: גַּם גָּבַר עָלַי פּוֹרְכִי.
 וּבִנְאָקִי סָתַם חֲרָפִי. גָּדַר דְּרָכִי: יִתּוּמִים גְּרוּשִׁים
 מֵאַחֲזוֹת. וְלֹא שָׁב אָפוֹ בְּכִלְיוֹתָא. וְאָמַר וְאִם־בּוֹאֵת:
 דְּרָכִי דִּיין שָׁדָה לְהֶאֱבִילִי. וּלְגָלוּת שִׁשְׁךָ הוֹבִילִי. רַב
 אֲרַב הוּא לִי: דֶּרֶךְ דוֹחֵק עַל־כַּמּוֹתִי לְהַשְׁתַּדֵּר. שָׁעוּ מִנִּי
 בִּבְכִי אֲמַרֵּר. דְּרָכִי סוֹרֵר: דִּבְק דוֹלֵק וְצָדִי בְּרִשְׁתּוֹ.
 עָלַי לְלִטּוֹשׁ מִחֲרִשְׁתּוֹ. דֶּרֶךְ קִשְׁתּוֹ: מִיָּמִינוּ דָּלַח וְנָם
 אֲשַׁמְכֶם. גִּיאָגָלוּת אֲטִילְכֶם לְהַכְלִימְכֶם וְהִלְכְּתִיעַמְכֶם:
 הָיוּ הָיָה לַיּוֹם בְּכִיּוֹתִי. וְצָרְכָת אֲשׁ כְּוִיּוֹתִי. הִבִּיא בְּכִלְיֹתִי:
 הָיָה הוֹלֵךְ מִפְּנֵי וּמִזְעִימִי. וְכַעֲסִים דְּמִי הַטְּעִימִי. הָיִיתִי
 שֹׁחֵק לְכָל־עַמִּי: הָאֲכָלִים הַקְּדָשׁ פָּסַח בְּלִיל שְׁמֹרִים.
 הָאֲכָלִים בְּכַפֵּן רֵאשֵׁי חֲמוּזִים. הַשְׁבִּיעֵנִי בְּמִזְרֹרִים: עַל
 צִנְאָרְנוּ הַשָּׂרִיג וְחִלָּל שְׁכֶם. וְנָם אֶפְקוֹד עַל עֹנֵתֶיכֶם.
 וְאֲכָלְתֶּם בְּשָׂר בְּנִיכֶם: וַיֵּצֵא וְקִדְקֹד שִׁפְח וְרֹצֵץ. וְחֹזֵק
 מוֹסְרִי כִי אֶתְלוּצֵץ. וַיִּגְרַם בְּחֻצֵּץ: וַיַּחֲמֹס וַיִּנְצֵל מֵעָדִי
 לְהַכְפִּישִׁי. וּמִנְבֵּה לְתֵהוֹם הִרְפִּישִׁי. וְתִזְנַח מִשְׁלוֹם נִפְשִׁי:

וַיַּגְדֵּל וַכְּבֹד בְּאַקְרָצְחִי. וּבְקָרְקְרִי עָלֶה צָחִי. וְאָמַר אָבִיר
 נְצָחִי: מַצְרִים וְכוּשׁ שָׁחֵ אֲשִׁיכֶכֶם. וְאַשְׁפֹּטְכֶם בְּזַמַּתְכֶם.
 וְהַשְׁמַדְתִּי אֶת־בְּמַתִּיכֶם: וְזָכְרָה זֹאת כִּי נִבְאֵשׁ גִּרְדִּי.
 וּלְכַלֵּה פֶּן מִכְבוֹד רָדִי. וְכָרַעְנִי וּמְרוֹדִי: זָנַח זְבוּל וְלֵב
 הַקְשִׁיחַ. וּבְהַתְּעַבְרוּ עִם מְשִׁיחַ. וְכוֹר הַזֹּפוּר וְתִשׁוּחַ: זָפוּ
 וְקָנִי וּפְעֵלָם אָבִיא. כִּי בִכּוֹן פֶּרֶץ נִתִּיבִי. וְאֶת אֲשִׁיבֶל־לְבִי:
 אֲבוֹתֵינוּ וְעָקוּ וְכָלוּ מִדְּבָה. וְשָׁח עַל רָעַתְנוּ כִּי רָבָה. וְנִתְּתִי
 אֶת־עֲרִיכֶם חֲרָבָה: חֲטָא חֹזֵב כִּי בָעוֹן גָּבַתְמֵנוּ. תִּמּוֹר כִּי
 בְּצַחֲיוֹן גִּזְהַמְנוּ. חֲסֵד־יְיָ כִּי לֹא־תִמְנוּ: חָשַׁב חוֹרְשֵׁי לְקָרְקֵר
 קִיר יְקָרִים. וּמַר יִבְכְּיוּן מִכְּתִי סוֹקְרִים. חֲדָשִׁים לְבָקְרִים:
 חֲשַׁד חֲזוֹן מַגִּישֵׁי אֲשִׁי. קִיר כְּעוֹר לְגִשְׁשֵׁי. חֶלְקִי יְיָ אִמְרָה
 נִפְשִׁי: עֲבָדִים חֲסָמוֹנוּ מִלְּגִדּוֹר פֶּרֶץ. וְתוֹכְחוֹת קִשּׁוֹת
 פֶּן בְּחָרֶץ. וְהַשְׁמַתִּי אֲנִי אֶת־הָאָרֶץ: טָמְאַתָּה טָפְלָה
 וְנָטָה קוֹ. וְלֹא־נָסוּג אַחֲזֹר מִקְוֹ. טוֹב יְיָ לְקוֹ: טָבְעוּ
 טִירוֹתֵי וּפִי צָר דָּמָם. וְכָל עֵבֶר עָלִי שָׁרָק וְשָׁמָם. טוֹב
 וַיַּחֲלִל וְדוּכָם: טוֹבִים טָפִים נָכְלוּ בְּהוֹסִיפִי לְמַעוֹל.
 וּבְמַעַלְלֵי חָר כִּי לְפַעוֹל. טוֹב לְגַבֵּר כִּי־יִשְׂאֵל עַל: בְּנִפְשֵׁנוּ
 נָבִיא טָרַף נִבְרָה. כִּי כָמוֹ בְּרַחַת וּבְפִזּוּרָה. גָּם וְאַתְכֶם
 אֲזוּרָה: יְדוּ יִרְהָבִי אֹרֶךְ בְּסָדוּם. וְעַל כָּל־אֱלֹהֵי הַזִּנְתִּנִּי בַת
 אֲדוּם. יֵשֶׁב בְּדָרֵד וִידָם: יֵשְׁבוּ יְגוֹנִים בְּנִי עָלִי חוֹפְהוּ. כִּי
 כָבֵד עָלִי אִפְהוּ: יִתֵּן בְּעַפָּר פִּיָּהוּ: יְדֵי יוֹסְרֵי שְׁתוּ בִי מָחִי.
 וְקִשְׁבִּתִּי מִפִּי צָר שָׁחִי. יִתֵּן לְמַכְהוּ לָחִי: עוֹרְנוּ יוֹעַם
 כְּחָרֵשׁ בְּקָרֶץ. וְגוֹיֵנוּ שִׁמְנוּ כְּאָרֶץ. אֹז תִּרְצָה הָאָרֶץ:
 כָּל־כְּבוֹד תִּתְּאָרְנוּ הַכָּלָם. וְצוּר אֶרְחוּתִּי חֲסֵד בָּלָם. כִּי

לא יזנח לעולם: פלו כמעט כי בי גלחם. ועל הרעה
 הוא נחם. כי אם הונה ורחם: פלה בעסו והצית להבו.
 ובתכלית ששזה מאורי פבו. כי לא ענה מלבד: גשים
 בפרועות יושבות שמה. בכל שנה ושנה מזכירות אשמה.
 כל ימי השמה: לוא אליכם לוחצי גיליו. על פניו העביר
 גליו. לרפא תחת רגליו: לאמתם לעת פמהו משכר.
 יען כי גרון פתחו בקבר. להטות משפט נבר: לא למחות
 פץ עם קרובו. ואיך מתער הוציא חרבו. לעות אדם
 בריבו: שרים לכודים הוציא משערים. תת פתאנים
 השערים. לעולל את הנשואים: ממרום מגלה כתב
 בנהי. קינים והגה והי. מיוה אמר ותהי: מה אעידך
 מאוסה מלהרצה. נתונה ביד מריב ומתנצה. מפיעליו
 לא תצא: מחטאת מדיחי שוא אקונן. מנחמי כמיין
 מתרונן. מה יתאונן: בחורים מוטטו כושל כי להרב.
 ושכינה העלה מקרב. וכשלו איש באחיו כמפני חרב:
 גשקד גטל על פורכינו. ויתעב שי עורכינו. נחפשה
 דרכינו: גביאיך נאצול לקרוץ עפעפים. ואכזרו עלינו ארך
 אפים. נשא לבבנו אל כפים: נעו גדרו ראש במהמורינו.
 רשעים מפילים במכמורינו. נחנו פשענו ומרינו: זקנים
 ונינם לרב שגוים. אכלים והשיתום משל בגוים. כנם
 ואבדתם בגוים: סלה שמי קטורה באף. ואפער פי
 ואשאף. סבתה באף: ספקו שוטני כף ואשתונן. ואזעק
 חכם ואתאונן. סבתה בענן: סורו טמא שחומאשימינו.
 בהנתן בפרזל שמינו. סחי ומאוס תשימינו: שבת משוש

שְׂמַח מְשׁוֹרְרִים וְרוֹדְפֵי קְלוּ מְנַשְּׁרִים לְאַבְדֵּי הַנְּשָׁאָרִים:
 עַל־אֱלֹהֵי עֲשָׂקוֹנוּ בְּחִירוֹפֵיהֶם וְהַגְדִּילוּ שְׂאוֹן גְּדוּפֵיהֶם פָּצוּ
 עֲלֵינוּ פִּיָּהֶם: פָּצוּ פִּעְרוּ כֶּה מִבְּאֵר שַׁחַת וְאִטְרוּ עָלַי
 בְּתוֹכָהּת־פֶּחַד וּפֶחַת: פָּנֵי פֶּאֶר חֶפֶת מְעוֹנֵיהֶם קָמִיל וְהַקִּים
 מְעַנִּי פִלְגֵי־מִים תִּרְדַּע עֵינַי: גָּפְלָה עֲטָרַת עֹז מִשְׁעָנָם
 וְצָר בְּשִׁבְעָה דְרָכִים עָנָם וְהַתְּדוּ אֶת־עֹנָם: פִּרְשָׁה
 פִּצְתָּהּ אוֹי כִּי סָגְרָה תִּמּוֹר עֹז בְּמַתְּנֶיהָ שֶׁק חָגְרָה עֵינִי
 נִגְרָה: עָשָׂה עֲבָרְתוֹ וַיִּיחַרְהָ וַעֲרַף אֶת מִדּוֹן מִגְרָה עֲד־
 יִשְׁקִיף וַיֵּרָא: עוֹדִינָה עָף כְּבוֹד וְעָלָה וַעֲשֹׂר מִסְּעוֹת נִעְלָה
 עֵינִי עוֹלָלָה: עַל־זֶה פָּסַק גּוֹי נַעֲמָם וְצוּר שָׁח לֹא־אֶעֱזֹבָם
 בְּכַף זֹנְעָמָם אֶף־אֲנִי אֵלֶיךָ עָמָם: צָדִיק צָר צָעֲדִי
 לְסִפּוֹר וּבְעַקְלָתִי יִשָּׁר וְאֶכְפּוֹר צוּר צָדוּנִי כַּצֶּפֶר:
 צַעֲקֻצוֹרֵי וְסִפְּךָ מִעֲבוֹר וּבְחַלְלֵי עֶרְךָ לְשִׁבּוֹר צָמְתוּ בְּבוֹר:
 צָדוּ צָעֲדִי וְסַע דּוֹרָשִׁי וּבְעֵלּוֹתָם עָלַי בָּיִם לְגִרְשִׁי צָפּוֹר
 מִים עַל־רֹאשִׁי: עַל הַר־צִיּוֹן צָבָאוּ לְהַכְרִיתִי וְצוּר שָׁח
 אֶחְמוּל עַל שְׂאֲרֵיתִי וְתִכְרַתִּי אֶת־כְּרִיתִי: קָרָאתִי קָשׁוּב
 חֶרֶפַת מוֹנִי עַל הַלְחֵי מַכִּים בְּנִי קָרָאתִי שְׂמֵךְ יִי: קוֹמִי
 קָרָאִי כִּי לֹא־יָכֹלָם עַל־יָתֵר לְמַקְנֵי־אֵי יִשְׁלָם קוֹלִי שְׂמֵעֶת
 אֶל־תַּעֲלָם: קָלִים קָדְחוּנִי וְעַלְמָת מִרְאָה הָשֵׁת בְּגוֹיִם
 מוֹרְאָה קָרַבְתָּ בָּיִם אֶמְרָאךָ: אַתָּה יִי קִץ אֵל תִּכְוֹב
 עַד מָתִי בַּחֲרַשׁ אֶעֱזֹב וְהָאֶרֶץ תִּעָזֹב: רָאָה רִגְזוֹ מִכַּת
 אֲנוּשִׁי וְאוֹמֵר בְּהַנְּמָשִׁי בְּנָשִׁי רִבְתָּ אֲדֹנָי רִיבִי נִפְשִׁי:
 רָאָה רַב בַּעוֹתִי הִשְׁמֹות כָּל עֲדָתִי רָאִיתָה יִי עוֹתָתִי:
 רוּחַ רִפְתָּה בִּי מֵאִמָּתָם כִּי לִבִּי הָעֵלִי תִּחְמָתָם רָאִיתָה

בְּלִנְקָמָתָם: לָמָּה רָחוּק תַּעֲמֹד בְּדַבָּרָם עֲזוּת. גִּמְתָּ
הַנְּשָׁמָה אוֹשִׁיב פְּרֻזוֹת. וְאַף גַּם־זֹאת: שָׁמְעוּ שְׁנוֹקֵי שְׁתִּי
בְּדַחֲיַפְתָּם. וּכְיִלָּק עָלֶיהָ עִיפָתָם. שָׁמְעַתָּ חֲרָפְתָּם: שָׁכְבוּ
שׁוֹחֲחִים בְּנֵי מִיגוֹנָם. וְשׁוֹבִיָּהֶם גָּאָה מְאֹד גְּאוֹנָם. שְׁפַתִּי
קָמִי וְהִגִּיזָם: שְׁיֵשִׁי שׁוֹסְתִי כִּי בִי יָד מָטָה. מְשַׁפֵּלֶת עַד
שְׂאוֹל מָטָה. שִׁבְתָּם וְקִימָתָם הַבִּיטָה: הִשְׁיבֵנוּ שָׁלֹם
שְׁלוֹם שָׁנִים. וְתֹאמַר אֶפְדֵּם מִשְׂאוֹנִים. וְזָכַרְתִּי לָהֶם
בְּרִית רְאוּשׁוֹנִים: תִּבְאָ תִשׁוּר מְעַנִּי לְמוֹל. הֵם שָׁגְבוּ חֵיל
וְאוֹיָקָא אֲמוּל. תִּשְׁיב לָהֶם גְּמוּל: תִּקְרָא תַּגְלָה יוֹם כְּמוֹם
בָּלֵב. וּמִחֲפָשֵׁי עוֹלָת לַפְּעוֹל בָּלֵב. תִּתֵּן לָהֶם מְגִנַּת־לֵב:
תֵּם תִּכְלִית תִּקְפֵּם לְלִכְרֵם. יִפְּלוּ בְּלִי לְהַעֲמִידֵם. תִּרְדֹּף
בְּאַף וְתִשְׁמִידֵם: כִּי תִמִּיד דּוֹחֲקִים וְשׁוֹחֲקִים. וּמִתּוֹרֶתְךָ
אָנוּ לֹא רְחוּקִים. הִשְׁיבֵנוּ וְהוֹרֵנוּ אֵלֶּה הַחֲקִים:

ע"ס א"ב חלל שהקדים בראש כל אות ראשי הפסוקים של זכור ה' פראס ה' בליכא.
יז זכר אשר עשה צר בפנים. שלף חרבו ובא לפני
ולפנים. נחלתנו ביעת בטמא לחם הפנים. וגדר פרכת
בעלת שתי פנים: יתומים געל במגן מאדם. וימדר
קו במראה אדם. מימינו דלח והשפיר חציו מדם.
ביצא מן הבית וחרבו מלאה דם: על הגותו הות גבר.
ונטה אל אל ידו למולו לגבר. מצרים וכל לאם אשר
בם עבר. ואני בתוך אויו ארוץ אליו בצואר: אבתינו
זרה בהכניסו בחוריו אכלה אש. וזה צעה וזה הכנים
ולא נכה באש. עבדים חתו בסוכו לפת אש. ועל
מה בבית אש מפרום שלח יאש: בנפשונו טבענו

בְּהוֹצִיא כָּלִי שָׁרֵת. וְשָׁמָּה בָּאֲנִי שֵׁיט בָּם לְהַשְׁרֵת.
 עוֹרְנוּ יָמוּק בְּהַשְׁכִּים מִשָּׁרֵת. וְלֹא מֵצָא תִשְׁעִים וְשִׁלְשָׁה
 כָּלִי שָׁרֵת: נָשִׁים בְּשָׂרוֹ כִּי בָא עָרִיץ. בְּקָרְקַע הַבַּיִת
 נָעֲלִיו הַחֲרִיץ. שָׂרִים לָפְתוֹ בָּבוֹא פָּרִיץ. בְּבֵית קֹדֶשׁ
 הִקְדָּשִׁים צָחַנְתּוּ הַשָּׂרִיץ: בַּחוּרִים מִבְּחוּץ צָגוּ מִחוּקִים.
 וְתָרוּ כִּי יֵזֶק בְּשִׁשִּׁים רַבּוֹא מוֹיָקִים. זָקֵנִים גְּבָעְתּוּ
 בְּהִרְשׁוּהוּ מִשְׁחָקִים. עֲשׂוֹת רָצוֹנוֹ וְהוּא אָסוּר בְּאֻזְקִים:
 שֶׁבֶת סוֹטֵן וַיָּבֹא אֶדְמוֹן. וַיִּסְבֵּב חֲמָה וַיַּעֲוֶת הַמוֹן.
 נִפְלָה עֶבְרָה עַל גִּינִי פָּצַל לֶחַ וְלוֹ וְעָרְמוֹן. עַד כִּי גִשַׁשׁ
 מִדֶּק אֶרְמוֹן: עַל פֶּתַח הַר הַבַּיִת הִחַל לָבוֹא. בְּיַד
 אֲרֻכָּה רֹאשֵׁי טַפְסָרִיו לְהַחֲרִיבוֹ. עַל צֹד מַעְרָבִי לְזֹכֵר
 הַשָּׂרִיד בּוֹ. וַצָּג אַחֵר כְּתָלָנוּ וְלֹא רָב רִיבּוֹ: אֲתָרָה
 קֶצֶפֶת וְהִרְשִׁיתָ לְפָנֹת. יְלָדִים אֲשֶׁר אֵין בָּהֶם כָּל-
 מֵאוֹם מִשֵּׁם לְהַפְּנוֹת. לָמָּה רָגְשׁוּ גּוֹיִם וְלֹא שִׁעֲתָ אֶל
 הַמִּנְחָה פָּנֹת. וְשִׁלְחוּם לְאַרְץ בּוֹשׁ בְּשָׁלֹשׁ סָפִינוֹת:
 הַשִּׁיבָנוּ שְׁוַעוֹ בָּבֶאוּ בְּגִבֵּי יָם. וְשִׁתְּפוּ עִצְמָם יַחַד
 לְנַפּוֹל בָּיִם. נִשִּׁיר וְתִשְׁכַּחוּת שׁוֹרְרוֹ כְּעַל יָם. כִּי עָלִיד
 הִרְגָנוּ בְּמִצִּילוֹת יָם: כִּי תְהוֹמּוֹת בָּאוּ עַד נַפְשָׁן. כָּל זֹאת
 בָּאֲתָנוּ וְלֹא שָׁכַחְנוּהָ חֲלוֹ לְמִמָּשָׁן. תִּקְוָתָם נָתַנוּ לְמִשִּׁיב
 מִבְּשָׁן. וּבֵת קוֹל גִּשְׁמָעָה עוֹרָה לָמָּה תִישָׁן:

ע"ס א"ב חלל עהקדים כדלז כל חות וחות מלת אם עם תי"ו הדיק"ן.

יח אם תאכלנה נשים פרים עללי טפחים. אללי לי:
 אם תכשילנה נשים רחמניות ילדיהן המדודים טפחים
 טפחים. אללי לי: אם תגזנה פאת ראשם ותקשרנה לסוסים

פֹּדְרִים. אֵלֵּי לִי: אִם תִּדְבֹּק לְשׁוֹן יוֹנֵק לְחֹד בְּצִמְאוֹן
צָחִיחִים. אֵלֵּי לִי: אִם תִּהְיֶה מְנַה זֶה לְעַמֶּת זֶה בּוֹאִי וְנִבְשֵׁל אֶת
בְּגִינִי צֹרְחִים. אֵלֵּי לִי: אִם תִּזְעַדְנָה זֶה לָזוֹ תִּגִּי בְּגֶד יְהוּא
חֲבוֹי מְנַתַּחֲנָתִים. אֵלֵּי לִי: אִם תִּזְמִין בְּשֵׁר אֲבוֹת לְבָנִים
בְּמַעֲרוֹת וְשִׁיחִים. אֵלֵּי לִי: אִם תִּחְיֶינָה הַבָּנוֹת אֶל חֵיק
אִמָּתָם גִּתְּפָחִים. אֵלֵּי לִי: אִם תִּטְסְּנָה רוּחוֹת עוֹלָלִים
בְּרַחֲבוֹת קָרְיָה תְּפֹחִים. אֵלֵּי לִי: אִם תִּזְקַרְנָה בְּשִׁפּוֹל
רַחֲם וְצִמּוֹק שָׁדִים וְאִם עַל בָּנִים שָׁחִים. אֵלֵּי לִי:
אִם תִּכְשַׁלְנָה שְׁמוֹנֶה מֵאוֹת מְגִיבִים בְּעֶרְב־אֱלוֹחִים. אֵלֵּי לִי:
אִם תִּלְהַטְנָה רוּחַם בְּמִיגֵי מְלוּחִים וְנוֹדוֹת נְפֹחִים. אֵלֵּי לִי:
אִם תִּפְעֹטְנָה מֵאֶלְפֵי מֵאָה וּמֵמֵאָה עֲשָׂרָה עַד אֶחָד
לְמִפְּחִים. אֵלֵּי לִי: אִם תִּנְסְּנָה לְמִסֵּד הַיָּכֹל שְׁמוֹנִים אֶלְפֵי
כֹּהֲנִים פָּרְחִים. אֵלֵּי לִי: אִם תִּשְׁרַפְּנָה שָׁם כָּל־אוֹתָם
הַנְּפִשׁוֹת בְּקוֹצִים כְּסוּחִים. אֵלֵּי לִי: אִם תִּעֲרַפְּנָה עַל דָּם
גָּדִי שְׁמוֹנִים אֶלְפֵי כֹהֲנִים מְשׁוּחִים. אֵלֵּי לִי: אִם תִּפְחֲנָה
נְפִשׁוֹת מְדַקְרִים מֵרִיחַ תְּנוּבוֹת שִׁיחִים. אֵלֵּי לִי: אִם
תִּזְכְּרֶנָּה עַל אָבִן אַחַת תִּשְׁעָה קִבִּין מוֹחֵי יְלָדִים
מְנַחִים. אֵלֵּי לִי: אִם תִּקְעֶנָּה שְׁלֹשׁ מֵאוֹת יוֹנָקִים עַל שׁוֹכָה
אַחַת מִתּוֹחִים. אֵלֵּי לִי: אִם תִּרְאֶינָה רַפּוֹת וְעֲנָנוֹת כְּבוֹלוֹת
עַל יַד רַב הַטְּבָחִים. אֵלֵּי לִי: אִם תִּשְׁכַּכְּנָה בֵּין שְׁפֵתַיִם
בָּנוֹת מְלָכִים מְשֻׁבָּחִים. אֵלֵּי לִי: אִם תִּתְּעַלְּפֶנָּה הַבְּחוּלוֹת
וְהַבְּחוּרִים בְּצִמְאוֹן צָחִיחִים. אֵלֵּי לִי:

רוּחַ הַקֹּדֶשׁ לְמוֹלֵם מְרַעִים. הוּא עַל כָּל שְׂכֵנִי
הָרַעִים. מִה שֶׁהִקְרָאָם מוֹדִיעִים. וְאֵת אֲשֶׁר עָשׂוּ

לא מזריעים. אם תאכלנה נשים פרים משמיעים.
אם יתהרג במקדש אדני בהן ונביא לא משמיעים:

ע"ס א"ב, חלל שהקדים נרשע כל דלת מלת אתה ונרשע כל סוגר מלת ולמה.

וְאַתָּה אֲמַרְתָּ הֵיטֵב אֵיטֵיב עַמּוּךְ. וְנִפְלִינוּ אֲנִי וְעַמּוּךְ.
וְלָמָּה בָּנִי בִלְעֵל חָלְלוּ שְׁמֶךְ. וְלֹא שִׁפְכָתָּ עֲלֵיהֶם וְעַמּוּךְ:
אֶתָּה גִּדְלָת וְרוֹמְמַת בָּנִים לְהִנָּק. כַּאֲשֶׁר יֵשֵׁא הָאֱמֹן
אֶת הַיִּנָּק. וְלָמָּה דִּדְנִים צָחוּם לְשִׁנָּק. וְאַרְיֵה בְּרִי גִדְלָתוֹ
מִחִנָּק: אֶתָּה הֵינִקְתָּם דְּבִשׁ מִסְּלַע וְתוֹצִיא נוֹזְלִים מִסְּלַע.
וְלָמָּה וְשִׁפְטֵיהֶם נִשְׁמְטוּ בִּידֵי סֶלַע. וְעוֹלָלֵיהֶם נִפְצְאוּ אֶל
הַסְּלַע: אֶתָּה וְנִהַת וְתִמָּאס כָּל־גּוֹי. וְלִקְחָתָּ לָךְ גּוֹי מִקֶּרֶב
גּוֹי. וְלָמָּה חָשׁ וְעָלָה עַל אֶרְצֵי גּוֹי. וְאָמְרוּ לָכֹו וְנִכְחִידֵם
מִגּוֹי: אֶתָּה טֹאטֹאט שְׂשִׁים וְשִׁמּוֹנִים. לְהָבִיא גּוֹי שֶׁמֶר
אֲמָנִים. וְלָמָּה יִזְמוּ מוֹאָבִים וְעַמּוֹנִים. לָעַם זֶו כְּבוֹכָבִים
בְּמָנִים: אֶתָּה כּוֹנֵנֶת לְשִׁבְת הַיּוֹדֶה. הִרְוֵה קִנְיָתָה יְמִינוֹךְ
וַיִּדֶךְ. וְלָמָּה לְאַחֹר הַשִּׁבְתָּ יְמִין הַיּוֹדֶה. וְתִנָּבֵל כִּסֵּא
כְּבוֹדֶךְ: אֶתָּה מָרוֹם לְעֵלָם רֹאשׁוֹן. כּוֹנֵנֶת מָרוֹם מֶרְאשׁוֹן.
וְלָמָּה בָּאֵץ רָשָׁע בְּפֶה וּבִלְשׁוֹן. עַד כִּי נִגַּע צָר בְּאִישׁוֹן:
אֶתָּה שֹׁשֶׁת לְטוֹב עֲלִימוֹ. בְּשִׁיחַ תִּבְיָאמוּ וְתִטָּעֲמוּ. וְלָמָּה
עָרִיץ חֲרָף וְאָמַר אֵי אֱלֹהֵימוֹ. אֲשֶׁר יֹאכַל חֶלֶב זִבְחֵימוֹ:
אֶתָּה פּוֹרְרֶת בְּעֹזָה יָם. וְתִסָּךְ בְּדִלְתִים יָם. וְלָמָּה
צָלְלָתִי עַד נִכְבִּי יָם. וַיִּגְדַּל שִׁבְרִי פִּיָם: אֶתָּה קָדוֹשׁ יוֹשֵׁב
תְּהִלּוֹת קָדוֹשִׁים. בְּסוֹד יִשְׁשִׁים מְקַדְּשִׁים. וְלָמָּה רָגִשׁוּ
גּוֹיִם קָדְשִׁים. וְהִשְׁמֹוּ בֵּית קִדְשְׁךָ קְדָשִׁים: אֶתָּה שֹׁמֵעַת

כי היינו חרפה. וספקה באש נשרפה. ולמה תבלע
גחלת חפה. תצמיח תרופה ועלינו חופפה:

אתה צדיק על כל הבא. לה"י הצדקה וגדליקה בחפה.
ולמה נהינו ולנו הדפה. כי כל זאת באתנו בחובה:

ע"ס א"ב אלף זכאל כל דלת לך ה' הצדקה וזכאל כל סוגר ולנו בשח הפנים.

ב לה"י הצדקה. באותות אשר הפלאת מאז ועד עתה.

ולנו בשח הפנים. בכחינה אשר נצרפנו ואותנו תעבת:

לה"י הצדקה. בגוי מקרב גוי לקחת במסות. ולנו בשח

הפנים. בדפי אשר נמצא בנו כמעשיהם עשות: לה"י

הצדקה. בהלכו אלהים לפדות לו לעם. ולנו בשח

הפנים. בוימרו על ים בים סוף גוי באלהיו בפשעם: לה"י

הצדקה. בזכר ואתם עדי ואני אלהים. ולנו בשח

הפנים. בחרפנו בסין קום עשה לנו אלהים: לה"י הצדקה.

בטעם שהטעמנו בצפיחת בדבש. ולנו בשח הפנים.

ביום הקרבנו לפניו סלת ושמן ודבש: לה"י הצדקה.

בכלבול מן ובאר ועמוד ענן. ולנו בשח הפנים. בלחם

הקלקל אבותינו באהליהם פרגון: לה"י הצדקה. במדבר

לא חסרנו דבר. ולנו בשח הפנים. בנאצות לכן וחסרת

ודי זהב במדבר: לה"י הצדקה. בסיחון ועוג וכל מלכי

כנען. ולנו בשח הפנים. בעבן אשר מעל בחרם בלי

מצא מען: לה"י הצדקה. בפעל אשר פעלת בארבעה

עשר מושיעים. ולנו בשח הפנים. בצלם מיכה כי בו

אנחנו פושעים: לה"י הצדקה. בקימת שילה וגבוע

ובית עולמים. ולנו בשח הפנים. ברשע שנמצא בנו

שְׁחַרְבוּבְכֶם אָנוּ נִכְלָמִים: לֵךְ יְיָ הַצְדָּקָה. בְּשָׁנֵי חֲרָפָנוּת
 שְׁחַרְבוּ בְּכַצְעָנוּ וְאָנוּ קִיָּמִים. וְלָנוּ בִשְׁשַׁת הַפָּנִים. בְּשׁוּבָנוּ
 אֵלֶיךָ בְּכָל לֵב שֶׁתָּשׁוּב אֵלֵינוּ בְּרַחֲמִים: לֵךְ יְיָ הַצְדָּקָה.
 בְּתִשְׁעַ מֵאוֹת שָׁנָה שֶׁהֵיטָה שְׁנָאָה בְּבוֹשָׁה מְלֵחַ שְׁמַע.
 וְלָנוּ בִשְׁשַׁת הַפָּנִים. בְּתַבְעֵ אִישׁ חֲמוּדוֹת וְשׁוּעַ הַטָּה
 אֱלֹהֵי אֲזָנְךָ וְשִׁמְעֵ:

ע"ס חשר"ק חלל שחקדים בראש כל דלת הטא אלהי אונך ובראש כל סוגר ושמע.

א. הִטָּה אֱלֹהֵי אֲזָנְךָ. לְתַפְלָצֶת מִנְּאֻצַּת מִי לִי בְשָׁמִים.
 וְשִׁמְעֵ שְׁאֵגַת צוֹרָרֶיךָ הָאוֹמְרִים עָרוּ עָרוּ עַד הַיָּסוֹד שֶׁעַר
 הַשָּׁמַיִם: הִטָּה אֱלֹהֵי אֲזָנְךָ. לְרַגְשֵׁת הַדּוֹבֶרֶת עַל צָדִיק
 עֵתֶק. וְשִׁמְעֵ קוֹל שְׁאוֹן מַעִיר בְּחֻמָּה שְׁפוּכָה לְשִׁתְּק:
 הִטָּה אֱלֹהֵי אֲזָנְךָ. לְצִיר שְׁלַח וְגַם קוֹמוּ וּנְקוּמָה עֲלֶיהָ
 לַמִּלְחָמָה. וְשִׁמְעֵ פְלָצוֹת הוֹמִים בָּא הָעֵת אֲתוּ בְּבִיתוֹ
 לְהִלְחָמָה: הִטָּה אֱלֹהֵי אֲזָנְךָ. לְעָצוּ עֲצָה וְחֻשְׁבוּ מִזְכָּה
 בְּלִיכְלוּ וְשִׁמְעֵ שִׁיחַת נִעְצוּ לֵב יַחַד וְעֲלֶיהָ עֲלוֹת גִּסְתִּיכָלוּ:
 הִטָּה אֱלֹהֵי אֲזָנְךָ. לְגַאֲצוּ וְשִׁלְחוּ בְּאֵשׁ מִקֶּדֶשׁ הַמִּזְבֵּחַ
 וְשִׁמְעֵ מִחֲרָפֶיךָ מִרְמִימֵי תוֹדָה וְקוֹל זְמִרָה: הִטָּה אֱלֹהֵי
 אֲזָנְךָ. לְלָצִים לְצוֹן חֲמִדּוֹ לָהֶם. וְשִׁמְעֵ כָּל־חֲרָפְתָם אֲשֶׁר
 חֲרָפוּ וְהִפֵּל אִימָתָהּ עֲלֵיהֶם: הִטָּה אֱלֹהֵי אֲזָנְךָ. לְיִהְיֶה
 וְהוֹצִיאוּ הַכְּרוּבִים בְּרַחוּבוֹת מְחֻזָּרִים. וְשִׁמְעֵ מִרְחוֹת
 טְנוּפִם בְּהִעָלוּ עַל מִזְבֵּחַךְ חֲזִירִים: הִטָּה אֱלֹהֵי אֲזָנְךָ.
 לְחַלְלוּ וְטַנְּפוּ בֵּית קֹדֶשׁ הַקֶּדֶשִׁים. וְשִׁמְעֵ זָרִים מְזַרְקִים
 לְמוֹלָהּ מִלּוֹת קְדוֹשִׁים: הִטָּה אֱלֹהֵי אֲזָנְךָ. לְעֵזִים מְעֻזִּים
 מִצַּח לָבוּ וּנְלַחֲמָה אֲתוּ בְּבִיתוֹ. וְשִׁמְעֵ הוֹזֵת הוֹלָלִים

מִהַלְלִים בִּי אֵין הָאִישׁ בְּבִיתוֹ: הִטָּה אֱלֹהֵי אֲזַנְךָ. לְדוֹבֶרֶת
אֲנִי וְאַפְסִי עוֹד. וְשָׁמַע גְּדוּפִיָּה וְחֲרוּפִיָּה מִשְׁתַּחֲצֶת עוֹד
בְּסֶאֱךָ עוֹד: הִטָּה אֱלֹהֵי אֲזַנְךָ. לְבוֹזֶרָה וּמַלְעָגַת מוֹד
תּוֹחִילִי וְאִינוּ גְבָנָה. וְשָׁמַע בְּכֵית מִסְפִּידִים וְקוֹרְעִים
וּמַחֲכִים מָתִי יִבְנָה: הִטָּה אֱלֹהֵי אֲזַנְךָ. לְאוֹמְרִים עוֹב
וְשֹׁבָח וְנִטָּשׁ וְלַעַד שׁוֹמֵם. וְשָׁמַע אֲנָקָתֵנוּ וְקִנְיָ קִנְיָתֵנוּ
וְהָאֵר פְּנִיָךְ עַל מִקְדָּשְׁךָ הַשָּׁמַיִם:

תחלתה ע"ס א"ב עד לזות רי"ש. והיא על עשרת הסוגי מלכות.

כב אֲרֹזִי הַלְבָנוֹן אֲדִירִי הַתּוֹרָה. בַּעֲלִי תִרְיָסִין בְּמִשְׁנֶה
וּבְגָמָרָה. גְּבוּרִיכְחַעֲמָלִיָּה בְּטָהֳרָה. דָּמָם נִשְׁפָּךְ וְנִשְׁתָּה
גְּבוּרָה: הֵנָּם קְדוֹשֵׁי הַרוּגִי מַלְכוּת עֲשָׂרָה. וְעַל אֱלֹהֵי אֲנִי
בּוֹכִיָּה וְעֵינֵי נִגְרָה. וְאֵת בְּזוּבְרֵי אֲנִי עַקְבְּמָרָה. חֲמִידַת יִשְׂרָאֵל
בְּלִי חֶקֶדֶשׁ גָּזֹר וְעֶטְרָה: טְהוֹרִי לֵב קְדוֹשִׁים מִתּוֹ בְּמִיתָה
חֲמוּדָה. יְהוּ גוֹרֵל מִי רֹאשׁוֹן לַחֲרֹב בְּרוּרָה. בְּנִפּוּל גוֹרֵל
עַל רֶכֶן שְׁמֵעוֹן פֶּשֶׁט צוּאָרוֹ וּבִכָּה בְּגִזְרָה גְּזוּרָה. לְרֶכֶן
שְׁמֵעוֹן חֹזֵר הַיָּם לְהִרְגוֹ בְּנִפְשׁ בְּצוּרָה: מוֹרַע אֶהְרֹן שְׂאֵל
בְּבִקְשָׁה לְבָבוֹת עַל כֶּן הַגְבִּירָה. נִטָּל רֹאשׁוֹ וּנְתָנוּ עַל
אַרְבָּבוֹתָיו מְנוּרָה הַטְהוֹרָה. שָׁם עֵינָיו עַל עֵינָיו וּפִיו עַל
פִּיו בְּאַהֲבָה גְמוּרָה. עָנָה וְאָמַר פֶּה הַמִּתְגַּבֵּר בְּתוֹרָה.
פֶּתְאוֹם נִקְנְסָה עָלָיו מִיתָה מִשְׁנֶה וְחֲמוּדָה: צוּה לְהַפְשִׁיט
אֶת רֹאשׁוֹ בְּתַעַר הַשְׂכִּירָה. קִיָּם בְּעוֹרוֹ אָמַרוּ לְנִפְשְׁךָ
שְׁחִי וְנַעֲבָדָה. רָשַׁע הַפִּזְשִׁט עֵת הַגִּיעַ לְמָקוֹם תַּפְלִין
מִצּוֹת בָּרָה. צַעֲקָה וּגְזֵרָה עוֹלָם וְאַרְץ הַתְּפוּרָה:
מֵאַחֲרָיו הִבִּיאוּ אֶת רַבִּי עֲקִיבָה עוֹקֵר הָרִים וְסוֹחֲקֵן זֶז בְּזוֹ

בְּסִבְרָה. וְסָרְקוּ אֶת בְּשָׁרֵי בְּמִסְרָק בְּרָזָל לְהַשְׁתַּבֵּרָה.
 יִצְתָה נִשְׁמָתוֹ בְּאַחַד וּבֵת קוֹל אָמְרָה. אֲשֶׁרִיד רַב־יַעֲקֹבָה
 גּוֹפֵף טָהוֹר בְּכָל מִינֵי טְהֵרָה: בֶּן בָּא רַבִּי יְהוּדָה אַחֲרָיו
 הִבִּיאוּ בְּשִׁבְרוֹן לֵב וְאַזְהָרָה. נִהְרַג בֶּן שִׁבְעִים שָׁנָה בִּידֵי
 אֲרוּרָה. יוֹשֵׁב בְּתַעֲנִית תִּהְיֶה נְקִי וְחָסִיד בְּמִלֵּאכָתוֹ לְמַתָּה:
 רַבִּי חֲנַנְיָא בֶּן תִּרְדִּיּוֹן אַחֲרָיו מִקְהִיל קְהִלּוֹת בְּצִיּוֹן שְׁעָרָה.
 יוֹשֵׁב וְדוֹרֵשׁ וְסֹפֵר תּוֹרָה עִמּוֹ וְהַקִּיפוּהוּ בַּחֲבִילֵי זְמוּרָה.
 אֶת הָאוֹר הַצִּיתוּ בָּהֶם וּכְרָכְהוּ בְּסֹפֶר תּוֹרָה. סְפוּגִין שֶׁל
 צֶמֶד הִנִּיחוּ עַל לְבָבוֹ שְׁלֹא יָמוּת מִתָּהָה: חָסִיד רַבִּי יִשְׁכָּב
 הַסּוֹפֵר הֶרְגִּיחוּ עִם עֲמוּזָה. וְרָקוּהוּ וְהַשְׁלִיכוּהוּ לְפִלָּבִים
 וְלֹא הִקְפֵּר בְּקִבּוּרָה. יִצְתָה בֵּת קוֹל עָלָיו שְׁלֹא הִנִּיחַ
 כָּלוּם מִתּוֹרַת מוֹשֶׁה לְשִׁמְרָה: וְאַחֲרָיו רַבִּי חוּצְפַּת בִּיּוֹם
 עֲבָרָה. עוֹף הַפּוֹרֶת נִשְׂרָף בְּהַבֵּל פִּי בְּבִמְדוּרָה: צִדִּיק
 רַבִּי אֶלְעָזָר בֶּן שְׁמוּעַ בְּאַחֲרוֹנָה נִהְרַג בְּמִדְקָרָה. יוֹם עָרֵב
 שִׁבְתָּ הָיָה זְמַן קְדוֹשׁ וִיקָדֵשׁ וִיקָרָא. חָרֵב שֶׁלְּפִי עָלָיו וְלֹא
 הִנִּיחוּהוּ בַּחַיִּים לְגִמְרָה. יִצְתָה נִשְׁמָתוֹ בְּכִרְאֵי אֱלֹהִים
 יוֹצֵר וּצֹר צוּרָה: כְּהֵנָּה וְכֵהֵנָּה הוֹסִיפוּ בְּגִי עוֹלָה לְעֻנּוֹת
 בְּגָעָרָה. בְּסִקִּילָה שֶׁרָפָה הָרֵג וְחִנֵּק מִי יוֹכֵל לְשַׁעֲרָה.
 נוֹתָרַת מִמָּנָה יֹאכְלוּ אֲרִיּוֹת שָׂה פּוֹזְרָה. חֲזָה הַתְּנוּפָה
 וְשׁוֹק הַתְּרוּמָה טָרְפוּ אֲרִיָּה וְהַכְּפִידָה: יִיטִיב יי וְלֹא
 יוֹסִיף עוֹד לִיֶּסֶרָה. אֲמִין בְּרַפִּים בּוֹשְׁלוֹת חֶלֶק יַעֲקֹב
 וּמוֹשִׁיעַ בָּעֵת צָרָה: לְצַדִּיק יִמְלֹךְ-מֶלֶךְ. יֹאמַר שְׁלָמוֹ
 יָמֵי אָבְלָךְ. לְאוֹרֵי גִסְעַ וְגִלְדָּךְ: